

La Suda Kruco

Oficiala Organo de la Australazia Esperanto-Asocio.

Redakcio-Administracio :

Box 731F, Elizabeth-str. P.O.,
Melbourne (Aŭstralio).

Abono (por dek du numeroj) :

Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencoj.
Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj

Specimena numero-unu respondkuponon aŭ 30 c. U.E.A. kuponon.

Unu numero: 4 pencoj

Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo.

N-ro 94 (Eighth Year)

Melburno (Melbourne), Australio.

10 aprilo 1928

SPEAKING.

Students of Esperanto cannot remain content with the ability to read and write the language. The longing to speak, to converse freely, increases in direct ratio to the capacity for reading and writing. This is right and natural. A difficulty, however, arises from the fact that so few opportunities exist for exercising the tongue. Even if every occasional meeting of Esperantists is availed of for conversational practice, it is not enough. Lack of confidence, being self conscious, natural sympathy for the person listening, all help to keep the aspiring student back. Only practice, and plenty of it, will overcome these obstacles. The tendency at most gatherings of Esperantists is to aim at speech making; the student is asked to stand up and speak to his audience. To most people this form of practice is very disconcerting; even addressing a gathering in the national tongue is trying and distressing and often impossible to the average human, how much more so to a student of another language. It should be the aim of all learners to use every opportunity that offers for ordinary conversation. Ask questions, tell little anecdotes, talk about local happenings. Let the more advanced students be patient listeners, avoiding the apparently critical attitude; aim to give the speaker confidence in himself. Of course he or she will make mistakes, what of it; we all do that; only confidence will wean us from forgetting

the accusative, or using the wrong tense, etc. Let every Esperantist endeavour to create confidence in the mind of a speaker, listen attentively and sympathetically, avoid the hypercritical manner. Let the speaker realise that he is understood, laugh at his little jokes, and at mistakes too. Let him finish his part of the conversation, tell him afterwards how much better the phrase might have been constructed. In a word, help the student to believe in his own powers. Many promising students have been frightened away by a too rigid and formal adherence to the rules of debate and public speech making.

A word to the would be Esperantist. Failing a sympathetic listener or the opportunity for conversational practice, don't be down-hearted, talk to yourself, aloud, tell to yourself what you saw and did during the day. The ear will become attuned to the sound of your own voice and your own words, the next step will be easier.

THE POST OFFICE AND ESPERANTO.

On the occasion of the 40th anniversary of Esperanto the Post Office of the Soviet Socialist Republics issued an artistic stamp with a portrait of Dr. Zamenhof, the Author of the language. The official envelopes for "closed letters" have also for some time given the official inscription in Esperanto.

—I.E.S.

KRONIKO.

AUCKLAND, Novzelando. — Post haltigo pro la festa periodo, la ĉi-tiea societo kaj la najbara klaso (St. Heliers) dum la 13a Februaro rekomendis sian agadon.

Dum 5a Februaro lokaj samideanoj veturis je la invito de la posedanto al la fruktbieno de S-ro Marinovich, ĉe Oratia, eksteraĵo de Auckland, Malgraŭ pluvetis nelonge tuj post alveno, la vizitantoj tre ĝuis sin en bela ĉirkaŭaĵo, kaj entuziasmo ne mankis. La gegastoj tagmanĝis en fruktpakejo plenigita de fruktoj ĉiaspecaj, la verda standardo pendigita meze. Post la manĝo okazis kelkaj paroladoj en la kara lingvo, kaj la pluvo haltinta, la vizitantoj povis promeni tra la fruktĝardenoj, kiuj portis riĉajn rikoltojn. Dum la ĉeesto de la samideanoj la standardo flirtis ĉe la stangosupro videbla al rigardantoj ĉe mejloj malproksime. Kantado, akompanata de fortepiano sekvis la tetrinkon posttagmezan, kaj S-ro Russell, la A.E.S. prezidanto, dankis en la nomo de la vizitantoj pro la invito kaj provizita ĝuego de la tago.

En la vespero de Mardo, kelkaj Esperantistoj, inter kiuj troviĝis tiuj fideluloj, S-roj Majstrovich kaj Vujiĉich, kunrenkontis ĉe la staciadomo celante adiaŭi S-ro King, el Wellington. Dum la nemultaj minutoj kiuj restis por pasi, Esperanto rapide fluis kaj perfekta Esperantista harmonio sin trovis.

Bonegaj lecionoj sub la gvidado de S-ino B. King, daŭras aperi en la gazeto "N.Z. Pictorial."

WHANGAREI, N.Z. — La vicdeligito de la U.E.A. S-ro King libertempe vizitis nian lokon dum la fino de Februaro. Ties vizito stimiligis la lingvon tiu ĉi regione; kaj ja estis plezuro denove renkonti la sinjoron, kiu dum kelkaj jaroj disvastigis kaj propagandis Esperanton tie ĉi.

Unu el niaj taggazetoj daŭras presi artikolojn pri Esperanto. Kontentige estas noti ke la redaktoro estas pe-tinta informon. La publikado de pri-Esperantaj artikoloj havas duťrafan rezulton — la abonantoj legas pri la lingvo kaj la gazetoj interŝanĝe iras al ĉiuj redakcioj en N.Z., tial la verŝajneco de republikado.

WELLINGTON, N.Z. — La sekretario de la klubo raportas pligrandigon en la membreco de la klubo. Post la konkludo de la aranĝita loterio la kaso kluba estas en sana stato bene-

fitante de proksimume £41. Tiu ĉi kontentiga sukceso estas plej parte pro la senlaca laborado kaj diligento de la sekretario, S-ro Bertram Potts, kiu dediĉis multe da tempo al la afero.

Samideanoj notus la novan adreson de la klubo kunvenejo: First floor, Y.M.C.A. Building, Willis St. La klubo bonvenigas ĉiun vizitanton Esperantiston al la kunvenoj, kiuj okazas ĉiumerkrede je la oka.

S-ro W. H. King nun sin okupas rilate al la kolektado de statistikoj pri radiaj brodkastoj de Esperanto de Novzelandaj radiostacioj. La informo estas por la Komisiono por Radiaj Statistikoj, fako de U.E.A.

Radiulo ne-Esperantista en tiu ĉi urbo raportas gazete ke dum eksperimentoj de la Japana stacio JHBB (ondeco, 37½ metroj) en la vespero je 17a Februaro, li aŭdis detalojn en la li nekomprenebla lingvo, sed li ofte aŭdis la vorton "Esperanto." Ĉu iu el la Aŭstraliaj radiuloj raportis ion pri la uzo de Esperanto en la eksperimentoj dum Februaro?

ORATIA, N.Z. — Esperantista pikniko okazis ĉe ni dum Februaro kiam samideanoj el Auckland venis. Tio multe kuraĝigis kaj instigis lokajn verdstelanojn al plua laborado por Esperanto. Samlokanoj estis treege impresitaj per la verda standardo, la facila parolmaniero kaj la internacia spirito, kiuj troviĝis inter la ĉeestantoj. En tiu ĉi malgranda distrikto estas dek samideanoj, kiuj esperas povi starigi klason dum la venonta vintro.

Gratulon al S-ro P. Sunde pro lia gajno de la dua premio de la loterio aranĝita de la Wellington Esperanta Klubo.

MASTERTON, N.Z. — La malfermiĝo de la ĉi tiea klubo okazinte je la 6a de Februaro signalis la alvenon de la tria jaro kluba. S-ro W. L. Edmanson, F.B.E.A., prezidanto de la Wellington Klubo partoprenis kaj en tre interesoplena parolado pritraktis en laŭdinda maniero la progreson kaj nunan staton de Esperanto. Dek kvin membroj jam aliĝis al la klubo.

MELBOURNE, V. — En la lasta monato, per aŭtomobilo, s-ro. Hudson faris veturon al Yallourn kaj aliaj urboj, ĝis Sidnejo, kaj post sia reveno li donis tre interesan rakonton pri ĝi, al la Societanoj. Plej interesplena estis lia rakonto pri la fabrikado de la karbbriketoj "briquettes" ĉe Yallourn, enlanda karbminurbo. Lia

detala prisribi prezentis al la aŭskultantoj tiel klaran koncepton de la fabrikado ke ili povis imagi ke ili mem vidis ĝin.

La Societanoj volis profiti de la bona vetero, kaj ree aranĝis piknikon al la riverbordo ĉe Studley Parko, kie tri, kvar horojn ili pasigis tre plezure, per ludoj kaj babilado.

BRISBANDO, Kvinslando. — La 28-an de februaro vizitis la societon sinjoro Ernest Maguire, el Perth (Okcident-Aŭstralio), ekssekretario de la tiea societo, kiu iras bicikle ĉirkaŭ la mondo. Sinjoro Maguire interesis la anojn per rakonto pri sia transkontinenta rajdo, montrante sian albumon, kiu jam enhavas multajn interesajn aŭtografojn de urbestroj, sigelojn de komunumoj, kaj stampojn de poŝtoŝtampoj, bankoj ktp. Brisbanaj gazetoj jam raportis pri la vizito de la mondvojaĝanto.

En sama vespero okazis montrado de lumbildoj pri turismaj centroj en Viktorio kaj Sud-Aŭstralio (Gipslandaj lagoj, Buffalo-montaro, Adelaida montetaro, monto Gambier, ktp.). La umkliŝojn afable pruntis al la societo la regnaj turistoficejoj de la du ŝtatoj.

En nia urbo jam loĝas distingita Pola samideano sinjoro Stefano Polonski, el Krakovo. Sinjoro P. persone konis Zamenhof, kaj ankaŭ prezentis la gloran Anglalingvan proziston Jozef Conrad, kiu estis lia samandano. Ni esperas vidi sinjoron P. inter ni, kiam liaj okupoj tion permesos.

SYDNEY, N.S.W. — Monato tiel plena da raportindaĵoj, ke oni ne cias kie komenci. Okazis gravaj sukcesoj ĉe Ĉeĥoslovaka konsulejo kaj Inuigo de Ligo de Nacioj, konduko de eksperimenta Esperanto Somera Lernejo, vizitoj de mondvaganto kaj konkonata aliŝtata samideano, tre interesaj alparoladoj ĉe la klubo kaj idebla kresko de membraro. Do, kie komenci?

La plej gravaj eroj estas aparte raportataj, tial ĉi-tie nur troviĝas societa novaĵo.

Post tri monata atendo la multe riparolata mondvojaĝanto, s-ro Edmund Zscheile, atingis Sydney ĝustatempe por partopreni la kunvenon je a. de Marto. Klarigante la kaŭzon de prokrasto en Melbourne, s-ro Zscheile en dekminuta parolado informis membrojn pri la kialoj de lia ojaĝo kiu jam daŭris preskaŭ 5 jarojn kaj montris kiel aŭtentikaĵo lib-

rojn kun subskriboj, sigeloj kaj stampiloj zorge ordigitaj laŭ landoj, el ĉiuj terpartoj escepte Ameriko, kiun li nun alvojaĝas. Li kreis bonan, fidindan impreson. — Sekvis laŭprograma parolado de s-ro D. Calnan pri "Helpemaj Lernometodoj por Komencantoj" en angla lingvo.

Proksiman semajnon, 8a Marto, parolis s-ro J. N. Edmonds, subestro de Sydney'a lernejo, prenante kiel temo "Ur en Kaldeo." Dirante ke Ur estas unu el la plej malnovaj urboj en la mondo, la parolanto pentris vortbilden de Babilonio je la tempo de Abrahamo kaj atentigis pri kutimoj praktikitaj tiatempe kiujn ni en moderna epoko konsideras kiel tute novaj eltrovoj de civilizacio. Li citis, ekzemple, la inspektado de peziloj kaj mezuriloj, baza salajro por laboristoj rajtoj de virinoj je edzaj havaĵoj, kaj multaj aliaj. Kiel kutime ĉiu ĉeestanto donis sian plenan atenton al s-ro Edmonds kaj entuziasme dankis lin je la fino.

Ĵaŭdon, la 15a., du paroladoj estis donitaj. D-ro F. J. Williams, misiisto antaŭnelonge en Ĉinujo, lekiis pri la ĉina popolo, ĝiaj karakteraj trajtoj kaj kapablajtoj, asertante ke plejparte la grandega nacio de 400 milionoj da enloĝantoj estas malkomprenata ekstere pro nescio de trajtoj kaj idealoj. Fieraj pri sia antikva lando, konservativaj, ĝentilaj, amikaj kaj pacemaj, ili nek ŝatas militon nek malamon kaj pro tio profunde malaprobas ĉiun soldaton kiel minaco al la progreso de la lando. Ankaŭ komercistoj estas regardataj kiel trompisto. Tute kontraŭe staras studentoj, kiujn oni respektas kiel kleraj kaj honorindaj homoj.

Je dua parto, s-ro Zscheile, konsentante al petado, daŭrigis sian rakonton komencita ĉe Newport Somera Lernejo kaj interese skizis okazintaĵojn spiritaĵojn en Rusujo, Manĉurio, Ĉinujo, Japanujo, Formoso, Filipinoj, Siamo, Hindujo kaj Cejlono, de kie li iris al Aŭstralio. — Sydneyanoj gajnis tre favoran opinion pri tiu migrulo pro sia kvieto, neenŝovema maniero kaj deziras ĉiun bonon al li. La 23an de Marto li forvojaĝis per "Marama" al Auckland, Nov-Zelando, survoje al Fiĝi, Samoo kaj San Francisko. — Tiun kunvenon ĉeestis ekster grandnombra membraro ankaŭ s-ro P. T. B. Hudson, redaktoro de "Suda Kruco," kiu mallonge salutis la anojn en nomo de la Melbourne Esperanto-Societo. Pro longeco de la programo

la kunveno nur laŭgis post la dekunua horo.

Lasta parolado dum la monato donis s-ro Louis Fekonja. Elektinte la temon "Malkvieta Meksikujo" (lando en kiu li loĝis) s-ro Fekonja priskribis la topografion, geografion, historion kaj ekonomian ŝtaton de la lando. Nuntempe ĝi estas en terura ŝtato, li deklaris, unu revolucio sekvas alian, la popolo ne sciante kial kaj batalante nur por atingi la esperantan pacon. Armitaj rabistoj atakas vagonarojn kaj ŝtelas kaj mortigas ion ajn. Tamen, komerco estas ebla kaj oni daŭrigas senĝene. Necese de bona lingva komprenigilo estas multe sentata kaj propagando de Esperanto multloke praktikata. — Estas rimarkinda, ke tiun saman vesperon (la 22a de Marto) Meksikujo suferis tre fortan tertremon dum kiu multaj personoj perdis la vivon kaj granda difekto estis farita.

Dancado kaj amuzado ĉiam okazas je la lasta kunveno en la monato kaj sekvante tiun kutimon, la komitato aranĝis tiel nomatan "Novecan Vesperon." Krom solkantadoj kaj solludadoj sur diversaj instrumentoj, multaj surprizoj kun ridindaj rezultoj okazis. Tre plezurigita kaj (ĉu oni diri?) satigitan anaron iris hejmen je malfrua horo por eble sonĝi pri teruraj Esperanto-diabloj ĉirkaŭantaj la domon. Eĉ dum la dormo Sydneyanoj pensas pri nia lingvo!

NEWCASTLE, N.S.K. — Sub aŭspicio de la "Workers' Educational Association," Esperanto-kurso estis komencita ĉi-tie. Oni invitis s'ron Edmund Zscheile al Newcastle por inaŭguri ĝin kaj li altgrade helpis sukcesigi la aferon. Parolante dum 45 minutoj pri sia marŝo tra pli ol 40 landoj, li donis klaran bildon pri la uzebleco de Esperanto, precipe en orientaj landoj. S'ro Frank V. Taylor, la kursgvidanto, tradukis de tempo al tempo. Ĉirkaŭ 20 personoj aliĝis.

Eble estas nove al kelkio, ke Zamenhof instruas: Anstataŭ "sidiĝu" estas pli bone diri "sidiĝu vin" aŭ "eksidu." Per GE — oni povas nomi eĉ ankaŭ iun plus lian tutan familion (ekz. getajloroj): en specialaj okazoj ankaŭ la vorto "io" povas ricevi la pluralan j-on (ioj): "onin" kaj "onia" estas formoj tute regulaj: "mi konas tiom homojn" kaj "tiom da homoj" estas teorie egale bonaj.

Ekkonu, studu, konigu kaj laŭeble utiligu la "Lingvajn Respondojn" de la Majstro.

—Laŭ d-ro Lippmann.

CONSULAR RECOGNITION.

Old methods are cumbrous and often ineffective, therefore new ones take their place. Not only does this apply in business, but to every walk of life; hence, the Esperanto movement has to adapt itself to modern requirements.

Realising this, a new procedure was tried in Sydney last month.

Choosing an opportune occasion, the president of the local Society called upon the Consul-General for Czechoslovakia, Dr. Rudolf Kuraz, and reported instances in which migrants from that country, unacquainted with the English language, had been materially assisted through a knowledge of Esperanto.

Greatly impressed, the Consul-General admitted hearing much about Esperanto in his native country, but confessed ignorance of a practical knowledge himself. He was prepared, however, to do all in his power to encourage the use of Esperanto and for that purpose would forward an official report to the Minister for Social Welfare in Prague, enclosing a list of Esperanto clubs in the capitals cities of Australia, and recommending that each intending migrant be supplied with a copy by the Government.

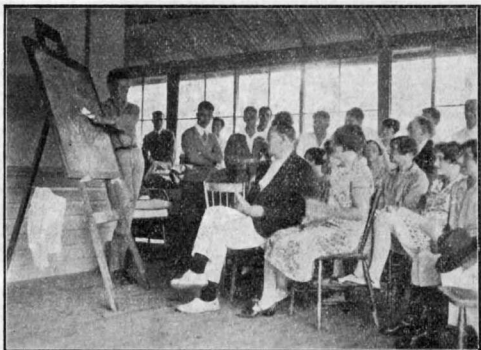
Need one say more?

AL NIAJ SUBTENANTOJ.

Por ŝpari la poŝtelspezoj ni kvitanças la ricevon de donacoj kaj abonoj jene:—(La daton post la nomo kaj sumo, montras al kiu dato la abono estas pagata) C. H. O'Dwyer, 4/6, dec. '28; W. L. Edmanson, 10/-, oct. '29; J. L. King, 5/-, aŭg. '29; W. Butler, 5/-, april '30; Hobart Esperanto Grupo, 2/9 (anonco); S. Clark, 4/6, jan '29, donaco 3/-; J. Mader, 10/-, julio '28; C. M. Smith, 4/6, dec. '28; Wellington Esperanto Club, 5/-, feb. '29, anonco 2/9, feb. '29; J. G. Coggin, 4/6, feb. '29; donaco 7/-; D. B. Thomson, 4/6, feb. '29.

PASSED ADVANCED EXAMINATION.

A. Merle Cruickshank, East Malvern, Victoria, has passed with distinction. Congratulations.—(Red.)

SOMERA LERNEJO EN SYDNEY.

La Sydney Esperanto-Societo organizis tre sukcesan someran lernejon de la 9a ĝis 11a de Marto, en la marborda urbeto Newport.

Verda standardo flirtante de la domsupro anoncis al ĉiuj la ĉeeston de Esperantistoj kaj samtempe montris la vojon al alvenantaj anoj.

La domaro, servistaro kaj tuta havaĵo estis afable disponitaj al la Esperanto-Societo per "Workers' Educational Association" (Laborista Eduka Asocio), kiuj jam de multaj jaroj amike interrilatas. Gajaj vizaĝoj, ridantaj voĉoj kaj feliĉa spirito pruvis pli bone ol vortoj, ke la eksperimento estis pravigita. Kaj de la serioza parto de la kunveno — aŭskultado kaj absorbado de lekcioj — nek preterpasanta pluvego, nek fulmotondro, povis distri.

Ĉefa celo de la lernejo estis intensa uzado de nia lingvo en paroladoj kaj konversacio kaj tiurilate ĝi sukcesis. Alesto de alilanda samideano,

s-ro Edmund Zscheile, multe aldonis al la intereso de la afero.

Inter la programaj eroj estis du paroladoj; unu sabate pri Esperanta Vortfarado de la prezidanto, s-ro F. T. Simon, kaj dimanĉe la alia, tre interesa rakonto de s-ro Zscheile pri la komencaj jaroj de sia mondvagado el Leipzig en Germanujo tra la Balkanaj landoj, Turkujo, Egiptujo, Norda Afriko, Palestino, Persio kaj la Sovjet-Unio. (*) Ambaŭ okupis unu horon kaj posta demandado pli ol duonhoro. (*) S-ro Simon lerte resumis la paroladon en Angla.

Ĉeestis 37 personoj, inter ili kelkaj anoj de la Laborista Eduka Asocio, inkluzive de ties prezidanto, s-ro J. Stanton kaj lia edzino. Dankante la Esperanto-Societon ĉe la fino, s-ro Stanto konfesis, ke la praktika uzado de la lingvo impresis lin pli forte, ol jaroj da skribita propagando.

Sukceso kiel tia certe instigos la Sydney Societon organizi en la estonteco pluajn similajn kunvenojn.

HAROLD PUDNEY

Specialisto pri Fontanplumoj

Se vi havas kriplan fontanplumon, kiu malhelpas vian skribadon portu ĝin al li, kaj li malklare rebonigos ĝin. Aŭ ĉu vi deziras fontanplumon POR VI MEM AŬ POR VIA AMIKO? Li havas multajn el ĉiu speco, je prezfaca por via monujo. Li speciale prizorgas mendojn per poŝto. Memoru la adreson

7 EQUITABLE PLACE, MELBOURNE.

THE LETTER Ĉ.

This sound is represented by *ch* in E. and Sp., *tch* in F., *tsch* in G. (but very infrequently in these two last), *c* in I. and Rumanian (before *e* and *i*), *c* with reversed circumflex in Czech and Croatian, *cz* in Pol., *cs* in Hung., and *h* reversed in R. Many words common to E. and F. begin with *ch* (but in F. it is pron. *š*). It would seem, then, that for Esperanto words derived from these languages the form *ch* would better reflect the form of them (for example with such words as *ĉagreni*, *ĉefa*, *ĉikani*, *ĉifoni*, *ĉemizo* and so on), but a more careful study will show that *ĉ* is better than *ch*, the use of which, it must be remembered, would be contrary to the phonetic principle of one letter one sound. Moreover *ch* is pronounced as *k* in I., *š* in F., *h* in G., and so is far from being international with the sound of *ĉ*.

Let us consider *ĉapelo*. F. *chapeau* (*ŝapo*), I. *cappello* (*kapelo*). Were one to write *chapelo*, Italians would not readily recognise their own national word. *Kapelo* would be in conformity with the I. pronunciation, but would be only with difficulty recognised by Frenchmen; moreover, it would clash with the other international root *kapel*. *Ĉapelo* is, then, the most international form, because Italians recognise their national word by its orthography and Frenchmen by its pronunciation. The same may be said of *ĉasta*. E. and F. *chaste*, I. and Sp. *casto*. The form *chasta* would be favorable only to E. and F.; *kasta* would be only I. and Sp. and again would clash with another root, *kast*. The form *ĉasta* meets the E. and F. by its pronunciation, and I. and Sp. by its orthography. So with *ĉasi*. It is the intermediate form of F. *chasser* (*ŝase*), E. *chase*, I. *cacciare* (*kaĉare*), Sp. *cazar* (*kazar*).

Cerizo is an interesting example. E. *cherry*, F. *cerise* (*seriz*), Sp. *cereza* (*sereza*). If one were to write *cerizo* the word would be only F. and Sp.; *cherizo* would be merely E.; but *ĉerizo* favors F. and Sp. by its form, and E. by its sound. *Ĉizi* bears a similar relation. E. *chisel*, F. *sizeler* (*sizle*), I. *cesellare* (*ĉezelare*). *Chizi* would be only E.; *cizi* only F., but *ĉizi* is E. and partly I. in its pronunciation, F. in its orthography.

In *dolĉa* we find a combination of F. *douce* (*dus*), I. *dolce* (*dolĉe*), Sp.

dulce (*dulse*). *Dolĉa* would be farther from I., not so near to F., and also less euphonious than *dolĉa*. *Voĉo* reaches, by its form, the E. voice, the F. vocal, and by both pronunciation and orthography the I. voice. (*voĉe*). Let us notice that in order to avoid repetition of sibilants, already of frequent occurrence owing to the verb endings *os*, *as*, *is*, *us*, Zamenhof preferred to displace *c* with *ĉ*. In that manner he produced a form more euphonious and which often coincides with the I. pronunciation, for example, *ĉielo*, *ĉesi*, *dolĉa*, *feliĉa*, *voĉo*. Forms such as *falcas*, *prinĉas*, *plaĉas*, *sufiĉas* are undoubtedly more pleasing to the ear than are *falcas*, *pincas*, *placas*, *suficas*, where the sequence of *c* and *s* is productive of anything but a pleasant effect.

Falĉi answers to the F. *faucher* (*foŝe*) and I. *falciare* (*falcare*). Were one to use *falchi* Italians, apart from pronouncing it *falki*, would not recognise their own root. *Falci* would be contrary to the pronunciation of both F. and I. *Pinĉi* is the best synthesis of E. *pinch* and F. *pincer* (*pinse*). It reaches, i.e., approximates to, E. by its sound and F. by its form. *Suĉi* is the best intermediate form for E. *suck*, F. *sucer* (*suse*), I. *succiare* (*suĉare*), and, apart from that, *suĉas* is more euphonious than *sucas*, with its sequence of sibilants, *s*, *c*, *s*. *Sufiĉa* is interesting. E. *sufficient*, F. *suffisant* (*sufizan*), I. *sufficiente* (*sufiĉente*), Sp. *suficiente* (*sufisiente*). Thanks to the circumflex *sufiĉa* passably well imitates the E. and I. pronunciation, and by its form it strikes the eye of E., I. and Sp.

The circumflex signs also often serve to avoid clashes with roots of the same structure. For example, in order to avoid a collision with *laca*, Zamenhof gave to the expression answering to F. *lacs*, E. *lace*, Sp. *lazo*, and G. *Latz*, the form *laĉo*, which precisely answers to the pronunciation of I. *laccio* (*laĉo*). To avoid confusion between *disciplino* (E. *discipline*) and *discipl(in)o* (E. a (female) disciple), he gave to the last the form *discipl(in)o*, in conformity with I. pronunciation. Let us further notice that the Esperanto suffix *aĉ* answers in its form and sound to the I. *accio* (*aĉo*) often used in that language.

These examples show that *ĉ* cannot be satisfactorily displaced by *ch*, which, as we have seen, would violate

the phonetic principle, and certainly not by tsh, c or tc (these with cedillas) x, and so on, as proposed by lovers of reform. If the Esperanto vocabulary is to be accepted in its present form, one must also accept ĉ, which has conditioned the form of many root words. But if the circumflexed letters were to be cast out, then to be logical one would have to change the form of many frequently used words and displace them by other forms much less international.

—Translated from the Esperanto of H.H., in "Esperanto."

ENGLISH OR ESPERANTO?

On my recent voyage through Scandinavia my belief that the French language as widely used by foreigners received a shock. At one international congress which I attended it was at the beginning announced that French would not be used and that nothing would be translated into that language, as almost everyone present was unable to understand the tongue. At another and larger congress it was used as the language third in importance, and this was obviously only to please the French delegation, and without any marked approval from other nationals.

English ruled nominally as the accepted world tongue, at least at first, but as the days wore on to the close of the session German became more and more generally used. Why was this?

Simply because of English pronunciation. Everybody wished to speak English. Everybody tried—and few succeeded. Everybody thought himself able to understand English. Everybody tried hard to do so—and few succeeded. Its pronunciation is too difficult. I could not understand the English of many a Japanese, German, and Russian, and as for the Swedes, I was amazed. I had hitherto supposed that of all men they learned English the best. But their pronunciation was a great hindrance to me. Many of them I could not follow in conversation, although I am accustomed to use English with fluency. Other foreigners experienced the same trouble. The W, the TH, the different vowel-sounds, the differentiation between the several kinds of A and O all go to form a serious barrier to the attaining of a correctness of pronunciation such as is possible

in languages with a simple phonetic system, as, for example, Italian or Esperanto. Between the Englishman, and the Swede or the Russian speaking bad English there exists a certain incomprehension because at least one is standing on firm earth although the other is floundering in deep water; but when we have to do with an English conversation between a Swede and a Russian, or a Frenchman and an Italian, then both are found battling against a swift current, and very often there is the greatest difficulty to their understanding each other.

At Esperanto congresses the audience never fails to grasp the message of the speaker, as I noticed was the case at Stockholm when foreigners tried to speak English. One must not forget that at an ordinary congress the speakers are not, as at the League of Nations, ambassadors who have lived ten years or so in London or Geneva. And even these prefer to use French and not English.

Beside the superfluity of different sounds, English has yet another quality very dangerous to a ready understanding. It consists for the most part of monosyllables. Many sentences indeed are composed entirely of words of only one syllable. "Where have you been?"—"In this room with two friends of mine." Twelve words, 12 syllables, 10 different vowel sounds! If you miss one you lose the content of the whole sentence.

This can be noticed any evening when listening in. Nothing is more difficult than to receive the English broadcasts, while everything announced from Rome or Milan sounds remarkably clear. In Italian and Esperanto the vowel word-endings serve as "rests" between the more important syllables.

I have just looked into Meillet, "La langues dans l'Europe nouvelle," to see what he says about English. On page 297 he writes: "There exists no language which the adult foreigner finds more difficult to pronounce than English. Difficulty of pronunciation is the strongest barrier against English becoming a world tongue."

German is certainly much more simple as regards pronunciation. For that reason it became more and more widely used as the Stockholm congress mentioned above drew to a close. At least, its sounds are simple enough. If one could say the same of its gram-

mar and word-order it would have a great chance. Unfortunately the word-order confuses foreigners and the grammar discourages them from attempting to speak it. The non-German fears making blunders with the endings of the plural or the use of the article. Instead of thinking of what he wished to say he must strive to remember whether the moon is a gentleman and the sun a lady or the other way about. It is the same with French.

No propaganda is so effective with the public as a contrast between the use of English and the use of Esperanto at the same congress. For that reason an experiment such as that made at the Congress on Peace and Education held recently at Prague, is the most valuable at the present time.

During the summer of this year there are to take place three international congresses with Esperanto as the only language of translation. Help us to make it six in 1929!

—(Translated from the Esperanto of Dr. E. Privat).

GAZETOJ RICEVITAJ.

Argentina Esperantisto, 19; Austria Esperantisto, 2; Amerika Esperantisto, 3; Abeider Esperantisten, 2; British Esperantisto, 275; Bulgara Esperantisto, 5, 6; Belga Esperantisto, 1; Bulteno de Esperanta Preso-Agentejo, 9, 10; Esperanto, 2; German Esperantisto, 1; Heroldo de Esperanto, 2 ĝis 6; Informservo de la Internacia Laboro Oficejo; International Language, Feb.; La Verda Lumo, 1; La Tagigo, 1; La Revuo Oriento, 1; Libero, 25; Pedagogia Revuo, 11, 1; Svenska-Tidningen, La Espero, 1; Verda Stelo, 2; Verda Mondo, 2.

ANONCO.

S-ino Shan, 11 Gray St., Clifton Hill, Victoria. Volas renkonti sinjorino aŭ fraŭlino, por kune lerni fluparoli Esperanto.

CLASS AT BRISBANE Y.W.C.A.

The Brisbane Young Women's Christian Association has included in its instructional programme for 1928 a class of Esperanto. The class is not limited to members of the Association, but is open to all young women.

The teacher will be Mr. H. W. R. Holken, a well-known teacher of languages in Brisbane. The class begins on Monday, 12th March, and the fee is 7/6 for ten weeks.

Brisbana Esperanto-Societo kunvenas la 2-an kaj 4-an mardojn de ĉiu monato en salono de State Service Union, 3-a etaĝo, King House, Queen-str.: Prezidanto: Maŭrice Hyde, F.B.E.A. Vicprezidantoj: Fraŭlino R. MacPherson, Klement Kidd. Sekretariino: Fraŭlino E. B. Carrick, Office of Supt. of Telegraphs, G.P.O., Brisbane (Kvinslando-Queensland).

Melburna Esperanto-Societo, Prezidanto, s-ro N. Grant; sekretariino f-ino V. Cox. Poŝta adreso, Box 731F, Elizabeth-str. P.O., Melbourne. Kunvenejo: Public Benefit Bootery Building, 5th Floor, 323-325 Bourke St., Melbourne. Vendrede vespere, je la oka horo.

SYDNEY ESPERANTO SOCIETY. Kunvenas ĉiun ĵaŭdon de 8-10 p.m., ĉe "Rawson Chambers," Rawson Place (5a etaĝo). Guste apud la ĉefstacidomo; enirejo ankaŭ ĉe Pitt Street. Prezidanto: s-ro F. T. Simon; Sekretario: s-ro Leslie E. Pfahl, 174 Burwood Road, Burwood.

WELLINGTON ESPERANTO CLUB—Meets every Tuesday, 8 p.m., in the Y.M.C.A., Willis St., Wellington. Visitors always welcome. President: S-ro W. L. Edmanson, F.B.E.A.; Secretary, S-ro Bertram Potts, F.B.E.A., 34 Argentine Avenue, Miramar, Wellington, N.Z.

Cole's Book Arcade, Melbourne.

TWO MILLION BOOKS AND PIECES OF MUSIC.

— Send for —

"THE RAINBOW," Cole's Monthly About Books. FREE TO YOU.

Printed for the Proprietors, The Australasian Esperanto Association, 323-325 Bourke Street, Melbourne, by McLean Publishing Co., Oakleigh.